

schuz je schitko mješlo, schtož sna-
dy ſy nam dat, to nadne wo-
blecjo dasch ty nam ſaſo wi-
djicj, ty ſwojich nemjesch bi-
djicj, kiž tebi wjerja ſcho.

6. Men, Kneže, bjak cji damy
sa twoju dobrotu, my kyrlisch
faspjewamj, wsmi ty ion ſlu-
boszju psches Ssyna Kryſtuſa,
kiž ſo je ſa nas podał, ſo by
nam rjedi wodał, ſa nadny
ſtol ſo da.

7. Ach, Kneže, daſ nam na-
du na tamnym wulkim dnju,
kiž pokili ſcho kpadu, ſo ſajndje
wohenju. Bydž tedy pomožny,
a wsmi nas ſnady kſebi, kiž
wjerimy ſcho tebi, tak ſmij my
domjazv.

B.

395.

Bliž und Donner, die jeht ic.
Dox: Ach! ſchto dyrbu rjeschnik ic.

Blyſe a rimanje nas traſchi,
nebjo je ſcho cjmowojte, kotrež
bjesche lubosne. Mjetk pak ſmij
my wulkim traſchi, to ſcho Bo-
hu kwalbu da, jeho mož nam
pokasa.

2. Tolsty dym dje ſjeho no-
ſa, pod nohami ptomenja, kſebi
won nas ſawola, byž ta ſemja
rji bes koſa, horj ſchitke cje-
pezu, byž won rycji na nebju.

3. Ptaki ſchje ſo pschekhowa-
ju, ſwjerina ſo roſbjene, ſchitko
ſchudjom cjepeze, byž Boh ry-
cji wnaschim fraju. Duž laj,
cjlownje, ſchto ty ſy? Jako
wacjka hubenj.

4. Schtu je widjil teho ru-
nja wohen, blyſt a rimanje?
Wotre kloki we loſcji na nas
ſnebja delje ſunja; jadyn kral
to nemoje, hacj won runje mo-
ny je.

5. Jadyn cjlownik to nedokonja,
jadyn kumſcht a jana mož, ſchit-
kim cjlownikam je to troz, hacj ſo
runje ktemu bronja. Potaj tñ mi
jeneho, kiž by tajke ſejinit ſcho.

6. Kiž by wjetram roſkaſo-
wał, kiž by možnje rimacj dat,
wjetrow ſchum by poſylnjal,
kiž by wedro pschihotował, kiž
by cjinil, ſchtož by zyl, ſchu-
djom jara traſchny był.

7. Kiž by kruſam dat ſcho
pobicj, mročjelam dat beshejzo-
wacj, ſwoj njew ſjawnje wuſhpacj,
tak ſo na nas jara ſlobicj.
Dyž won wohen ſawola, da won
dym a plomjo da.

8. Kiž by, byž pod nebjom
rima, kejje, ſchotomj ſporvalał,
ſtok a ludji naſtrojal. Jeho
mož ſo ſkalow ſima, kromam
kraſnosz ſebere, ſchitko psched
nim cjepeze.

9. To ſy, Kneže, ty ſam-
lutki, wjecjny, wulki, bohaty
na darach a na možy. Kraſne
ſu ſchje twoje ſkutki, ſa teho
cje djerjimy, ſo ty ſchehomož-
ny ſy.

10. My ſo rjehow roſka-
jemy, ſchtož ſmij ſleho cjinili,
proſhymy cje ponijnje, nenje-
waj ſo, my ſo zemy rjehow
roſkacj wutrobnje, cjin ty ſna-
mi po nadji.